

Sygn. akt VIII **Pa 170/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Sędziowie:	SSO Jolanta Łanowy-Klimek SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Dominika Smyrak

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2018r. w Gliwicach

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko Spółce (...) Spółka Akcyjna w B.

o przywrócenie do pracy

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 26 kwietnia 2017 r. **sygn. akt** IV P 74/16

uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach w postępowaniu odwoławczym.

(-) SSO P. B.-P. (-) SSO G. Ł. (-) SSO J. Ł.-K.

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pa 170/17

UZASADNIENIE

Powód P. M. domagał się ostatecznie od pozwanej (...) S.A. w K. przywrócenia go do pracy na poprzednich warunkach oraz zasądzenia kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem z dnia 26.04.2017r. przywrócił powoda do pracy na poprzednich warunkach i obciążył pozwaną kosztami procesu.

Sąd I instancji ustalił, że powód był zatrudniony u pozwanej spółce od lipca 1991r. a od marca 2015r. na stanowisku dyspozytora ruchu zakładu górniczego. Powód, jako dyspozytor (...) Kopalni, w przypadku otrzymania wiadomości o pożarze miał obowiązek: niezwłocznie powiadomić o tym Kierownika (...) Zakładu (...), (...) oraz podjąć dalsze czynności zgodne z planem akcji p. poż. Po otrzymaniu wiadomości o pożarze powinien uzyskać od osoby zgłaszającej możliwie dokładne informacje o stanie zagrożenia, załogi, przebiegu już podjętych działań, a w razie potrzeby wydać odpowiednie polecenia odnośnie wycofania załogi, po zawiadomieniu Kierownika (...) Zakładu (...) o pożarze i przebiegu akcji powinien wezwać do udziału w akcji kopalniane drużyny ratownicze, kopalnianą stację ratownictwa pożarowego – stanowisko dyspozycyjne straży pożarnej i niezwłocznie przystępuje do powiadomienia osoby kierownictwa i dozoru względnie ich zastępców. Kolejność zawiadamiania osób określał Kierownik (...) Zakładu (...) względnie kierownik akcji. (dowód zakres obowiązków powoda na stanowisku Dyspozytora (...) Kopalni k. 63 – 67)

Zgodnie z obowiązującym u pozwanej zarządzeniem wewnętrznym (...) K-15/7/2011 Kierownika (...) Zakładu (...) dz. 717/2011r. Dyspozytor ruchu ma obowiązek: uruchomić telefon alarmowy z nagrywaniem rozmów, powiadomić o niebezpieczeństwie osobę kierownictwa lub dozoru ruchu, przebywającą najbliżej miejsca, w celu zorganizowania akcji zabezpieczenia ludzi i likwidacji zagrożenia, powiadamia o niebezpieczeństwie wszelkimi dostępnymi środkami ludzi znajdujących się w wyrobiskach zagrożonych i wskazuje im miejsca, do których powinni się wycofać ze strefy zagrożonej oraz kieruje do udziału w akcji ratowniczej kopalniane dyżurujące zastępy ratownicze, natychmiast wzywa do udziału w akcji zastępy dyżurujące w jednostce ratownictwa górniczego podając kolejno: Datę/ Godzinę/ Osobę wzywającą/ Kopalnię wzywającą/ S. lub miejsce, na który należy się udać/ Rodzaj akcji/ czy są zagrożeni ludzie, powiadamia o zagrożeniu Kierownika (...) Zakładu (...) lub jego zastępcę osobę kierownictwa lub dozoru odpowiedzialną za pracę w zakładzie górniczym na danej zmianie roboczej, powiadamia o zagrożeniu kopalnianą stację ratownictwa górniczego, wydaje polecenie centrali telefonicznej o konieczności powiadomienia o powstałym zagrożeniu osób i instytucji przewidzianych do kierowania pracami ratowniczymi oraz pomocniczymi podczas akcji ratowniczej zgodnie z wykazem zamieszczonym w Planie (...), ustala liczbę zagrożonych na podstawie przekazanych do dyspozytorni obłożeń, w przypadku, gdy na zmianie jest zatrudniony dyspozytor pomocniczy to dyspozytor może wydać mu polecenie, aby realizował część obowiązków. (dowód zarządzenie wewnętrzne (...) K-15/7/2011 Kierownika (...) Zakładu (...) dz. 717/2011r. k. 73 – 78)

W związku z anonimowym zgłoszeniem o podwyższonym stężeniu tlenu węgla w nocy z 05 na 06 stycznia 2016r. inspektor Okręgowego Urzędu Górniczego w G. przeprowadzał u pozwanej kontrolę w chodniku ścianowym 6, pokładzie 502. W dyspozytorni metanometrycznej nie było żadnych przekroczeń na czujnikach, natomiast po kontroli własnymi przyrządami pomiarowymi stwierdzono, że lokalnie są przekroczone stężenia maksymalne. Nadinspektor powiadomił swojego przełożonego dyrektora S.. Podjęto decyzję o rozpoczęciu akcji ratowniczej. Decyzja ta została podjęta już po rozpoczęciu o akcji ratowniczej przez dyrektora pozwanej. W trakcie inspekcji (...) nie stwierdzono uchybień powoda w czasie prowadzenia akcji ratowniczej. (dowód zeznania świadka G. K. k. 124v., zeznania świadka Ł. D. k. 179)

W dniu 06 stycznia 2016r. (dzień świąteczny wolny od pracy), powód przyszedł normalnie do pracy na godzinę 05:15. Poprzednik przekazał mu, że trwa kontrola Urzędu Górniczego w pokładzie 502. Dyspozytorem pomocniczym był w tym dniu A. P.. Około godziny 07:00 do powoda zadzwonił dyrektor z pytaniem, gdzie jest inspektor (...) kontrolujący pokład 502. Powód poinformował go, że inspektor powinien już wyjść z rejonu i udać się pod szyb. Po ustaleniu, że inspektor znajduje się w łaźni poinformował o tym fakcie dyrektora. O godzinie 08:25 w innym rejonie kopalni nastąpiło wybite metanowe, o którym powód poinformował szefa zmiany P. Z. (1) oraz dyrektora. O godzinie 10:38 dyrektor podjął decyzję o rozpoczęciu akcji ratowniczej przeciwpożarowej związanej z pożarem endogenicznym w pokładzie 502. Ustalono, że Kierownikiem Akcji Ratowniczej jest dyrektor pozwanej M. P. (1), Kierownikiem S. Akcji A. S. Kierownikiem Akcji na dole P. Z. (2). Po uruchomieniu łączności Kierownik Akcji Ratowniczej - dyrektor

M. P. (1) wydawał wszystkie polecenia telefonicznie. Po dokonaniu oceny zagrożenia wydał powodowi polecenie wycofania ludzi znajdujących się w strefie zagrożenia. Następne polecenie dotyczyło zabezpieczenia strefy zagrożenia posterunkami obstawy, które wyznaczył wcześniej. Kolejne polecenia dotyczyły powiadomienia służb i instytucji ratownictwa przewidzianych w planie ratownictwa. W trakcie akcji zawężono strefę zagrożenia o około 2 km. Po wyznaczeniu kierownika sztabu akcji i kierownika akcji na dole akcja ratownicza prowadzona była za pośrednictwem tych osób i dyrektor nie wydawał już powodowi poleceń. W trakcie prowadzenia akcji ratowniczej powód obsługiwał 7 telefonów, odbierał jednocześnie telefony związane z akcją jak i związane z normalnym ruchem zakładu. Telefony związane z ruchem przekierowywał na dyspozytora pomocniczego. Powód wykonywał kolejno punkty z poleceń telefonicznych kierownika akcji. (dowód książka prowadzenia akcji ratowniczej nr (...) w aktach sprawy, nagrania z rozmów telefonicznych prowadzonych w trakcie akcji ratowniczej k. 150, częściowo zeznania dyrektora pozwanej M. P. (2) k. 123v., zeznania świadka A. P. k. 125, częściowo zeznania świadka A. S. k. 153v. i 154, przesłuchanie powoda k. 179v. – 181)

W początkowej fazie akcji Kierownik Akcji – Dyrektor Zakładu (...) dwukrotnie udawał się do dyspozytorni i ponaglił powoda o składanie meldunków. Powód za każdym razem odpowiadał, że dobrze i że zaraz meldunek przekaże. (dowód zeznania świadka G. K. k. 124v., zeznania świadka A. P. k. 125, częściowo zeznania świadka T. R. k. 151v., przesłuchanie powoda k. 180v.)

Pomieszczenie Kierownika Akcji Ratowniczej znajdowało się obok pomieszczenia sztabu akcji odległość pomiędzy tymi pomieszczeniami wynosiła jakieś 10 metrów. Natomiast pomiędzy drzwiami Kierownika Akcji Ratowniczej a dyspozytornią było jakieś 1,5 metra. (dowód zeznania świadka A. P. k. 125)

Powód wyprowadził całą załogę z rejonu akcji. Z rejonu ściany 4 i chodnika ścianowego 6 wyszło 21 osób, 13 osób wycofał z chodnika ścianowego 7a pokładu 502 i 6 pracowników z obstawy głównej, czyli łącznie 40 osób. O wycofaniu 6 pracowników z obstawy głównej poinformował kierownika oddziału, z tego dwie osoby wykorzystał na posterunku obstawy. Pozostałe 4 osoby kierownik przekierował w inny rejon gdyż znajdowały się one najdalej od miejsca zagrożenia i najbliższej miejsca wycofania. Różnica w ilości pracowników wycofanych ze strefy zagrożenia wyniknęła z jej zawężenia. Początkowo, kiedy strefa zagrożenia miała większy zasięg znajdował o się w niej 40 pracowników, później po jej zawężeniu o 2 km, w strefie pozostało 34 pracowników. W swoim raporcie powód ujął stan po zawężeniu strefy to jest 34 osoby. (dowód zeznania świadka A. P. k. 125, częściowo zeznania dyrektora pozwanej M. P. (2) k. 123v., zeznania świadka T. R. k. 151v., zeznania świadka A. S. k. 154, przesłuchanie powoda k. 180 i 180v.)

Po zakończeniu swojego udziału w akcji ratowniczej powód sporządził raport, w którym opisał przebieg czynności, które podjął w trakcie prowadzenia akcji. Kierownik akcji nie zgłosił zastrzeżeń do raportu. (dowód zeznania świadka A. P. k. 125v.)

Kiedy 7 stycznia 2016r. powód przyszedł do pracy na dyspozytorni znajdował się protokół z przeprowadzonej akcji, w którym było napisane, że powód wycofał 34 pracowników, a nie 40. Powód usiłował wyjaśnić zaistniałą rozbieżność natomiast dyrektor nie chciał z nim na ten temat rozmawiać. (dowód przesłuchanie powoda k. 180 i 180v.)

W kolejnych dniach powód po zakończeniu zmiany składał dyrektorowi M. P. (2) raporty, w tym czasie dyrektor nie zgłosił zastrzeżeń do sposobu prowadzenia przez powoda akcji pracowniczej w dniu 06 stycznia 2016r. (dowód przesłuchanie powoda k. 180)

Kierownik Oddziału Wentylacji G. K. otrzymał mandat karny za nie podjęcie działań zmierzających do podjęcia akcji ratowniczej w związku ze wzrostem zagrożenia pożarowego w jednym z rejonów kopalni W sumie ukaranych zostało około 10-11 osób. (dowód zeznania świadka G. K. k. 124v., zeznania świadka Ł. D. k. 179)

Pismem z dnia 11 stycznia 2016r. Dyrektor ds. Pracy pozwanej spółki poinformował reprezentującą powoda Komisję Zakładową (...) o zamiarze wypowiedzenia powodowi umowy o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia. Wskazano, że przyczynami wypowiedzenia są nie wykonywanie poleceń (...) podczas akcji

ratowniczej w dniach 06.01.2016r. – 09.01.2016r. oraz niewłaściwe rozliczanie załogi w dniu 06.01.2016r. (dowód pismo Dyrektora ds. Pracy pozwanej z dnia 11.01.2016r. k. 11)

Dnia 12 stycznia 2016r. powód dowiedział się o przewodniczącego reprezentującego go związku zawodowego o zamiarze rozwiązania z nim umowy o pracę. (dowód przesłuchanie powoda k. 180)

W odpowiedzi na pismo pozwanej Przewodniczący Komisji Zakładowej organizacji związkowej reprezentującej powoda poinformował, że nie wyraża zgody na wypowiedzenie powodowi umowy o pracę. W piśmie podniesiono, że przyczyny wypowiedzenia są sformułowane zbyt ogólnikowo ponadto zażądano wyjaśnień odnośnie tego, jakich poleceń (...) powód nie wykonał oraz szczegółowego określenia, na czym polegało niewłaściwe rozliczenie załogi w dniu 06 stycznia 2016r. (dowód pismo organizacji związkowej z dnia 12.01.2016r. k. 12)

Dnia 13 stycznia 2016r. powód zgodnie z poleceniem dyspozytora zgłosił się do dyrektora D., który poinformował go, że przesuwa go na stanowisko nadsztygara do oddziału odstawy głównej. W tym dniu nie wskazano przyczyny przesunięcia. (dowód przesłuchanie powoda k. 180v.)

W dniach od 13 do 15 stycznia 2016r. powód przebywał na szkoleniu z zakresu BHP (dowód przesłuchanie powoda k. 180v.)

Kiedy dnia 18 stycznia 2016r. powód stawił się do pracy na dyspozytornię nie został na nią wpuszczony. Z tym dniem dyrektor pozwanej w związku z niewłaściwym wykonywaniem obowiązków w czasie akcji ratowniczej w dniach 06 – 09.01.2016r. zawiesił powoda w obowiązkach Dyspozytora (...) Kopalni jednocześnie wskazano, że w okresie zawieszenia powód będzie pełnił obowiązki sztygara zmianowego w oddziale górniczym. (dowód pismo dyrektora pozwanej z dnia 15.1.2016r. k. 13, przesłuchanie powoda k. 180v.)

Tego samego dnia pozwana wypowiedziała powodowi umowę o pracę zawartą w dniu 01 lipca 1991r. w części dotyczącej stawki 2150 zł miesięcznie, w części dotyczącej stanowiska – dyspozytora ruchu zakładu górniczego – pod ziemią oraz komórki organizacyjnej (...) z zachowaniem okresu wypowiedzenia, który upłynie dnia 03 kwietnia 2016r. W piśmie wskazano, że przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę jest nie wykonywanie poleceń Kierownika (...) Zakładu (...) podczas akcji ratowniczej w dniach od 06.01.2016r. do 09.01.2016r. oraz niewłaściwe rozliczenie załogi w dniu 06.01.2016r. W piśmie wskazano, że po upływie okresu wypowiedzenia tj od dnia 01.05.2016r. zostanie rozwiązana umowa o pracę w trybie art. 32 § 2 kp. (dowód oświadczenie pozwanej z dnia 18.01.2016r. k. 17)

Pismem z dnia 19 stycznia 2016r. odebranych przez powoda tego samego dnia pozwana poinformowała go, że w związku z jego absencją w dniu 18 stycznia 2016r. (urlop na żądanie) anuluje wypowiedzenie umowy o pracę z dnia – pismo (...) z dnia 18.01.2016r. (dowód pismo z dnia 19.01.2016r. k. 53)

Pismem z dnia 19 stycznia 2016r. doręczonym powodowi dnia 23 stycznia 2016r. pozwana rozwiązała z nim umowę o pracę z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia wskazując, że przyczyną wypowiedzenia jest nie wykonywanie poleceń Kierownika (...) Zakładu (...) podczas akcji ratowniczej w dnia od 06.01.2016r. do 09.01.2016r. oraz niewłaściwe rozliczenie załogi w dniu 06.01.2016r. Powód odmówił osobistego odebrania wypowiedzenia, które próbowano mu wręczyć już w dniu 19 stycznia 2016r. (dowód wypowiedzenie z dnia 19.01.2016r. k. 52)

U pozwanej obowiązuje Plan (...) określający środki łączności, z których należy korzystać w razie zagrożenia oraz określa osoby i jednostki, które winny być powiadomione o zagrożeniu. (dowód Plan (...) pozwanej k. 71-72)

Powyższy stan faktyczny Sąd I instancji ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty, zeznania powoda i zbieżne z nimi świadków A. P., G. K., Ł. D.. Zeznania pozostałych świadków M. P. (2), T. R. i A. S. Sąd uwzględnił częściowo, w zakresie w jakim były one zbieżne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy uznał, że roszczenie powoda było uzasadnione.

Sąd I instancji powołał przepis art. 30 § 4 kp, zgodnie z którym, w oświadczeniu pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony lub o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia powinna być wskazana przyczyna uzasadniająca wypowiedzenie lub rozwiązanie umowy. Podkreślił, że przyczyna wypowiedzenia umowy o pracę powinna być prawdziwa i konkretna oraz, że ocena zasadności wypowiedzenia umowy o pracę dokonywana jest przez sąd w granicach przyczyn podanych pracownikowi przez pracodawcę.

Sąd Rejonowy uznał, że wypowiedzenie dokonane przez pozwaną nie jest uzasadnione w świetle art. 45 §1 k.p., nadto, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził stawianych powodowi zarzutów. W ocenie Sądu I instancji, postępowanie dowodowe wykazało, że powód ostatecznie wykonał polecenia Kierownika Akcji Ratowniczej oraz że w panujących warunkach prawidłowo rozliczył załogę w dniu 6.01.2016r. W konsekwencji, Sąd Rejonowy uwzględnił w całości powództwo i obciążył pozwaną kosztami procesu.

Apelację od powyższego wyroku wniosła pozwana, zarzucając:

1. naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 kpc poprzez błędną, a tym samym sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego ocenę treści zgromadzonego materiału dowodowego, polegającą na:

- uznaniu, że zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził zarzutów stawianych powodowi w wypowiedzeniu umowy o pracę,
- uznaniu, że powód należycie wykonywał swoje obowiązki w trakcie prowadzenia akcji ratunkowej,
- uznaniu, że opóźnienia w wykonywaniu poleceń były nieznaczne i nie miały wpływu na prowadzenie akcji ratunkowej;

przy czym uchybienia te miały wpływ na treść rozstrzygnięcia sprawy.

2. naruszenie prawa materialnego tj.;

- art. 30 § 4 kp w zw. z art. 45 § 1 kp – poprzez jego nieprawidłową wykładnię, polegającą na błędnym ustaleniu, że wypowiedzenie powodowi umowy o pracę nie było uzasadnione oraz uznanie tym samym, że powód nie dopuścił się uchybień uzasadniających rozwiązania z nim umowy o pracę za wypowiedzeniem,
- art. 8 kp i art. 45 § 2 kp – poprzez ich niezastosowanie, pomimo, że żądanie powoda dotyczące przywrócenie do pracy jest niecelowe i sprzeczne z zasadami współzycia społecznego.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa ewentualnie zasądzenie na rzecz powoda odszkodowania w oparciu o treść art. 45 § 2 kp i zasądzenie od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obydwie instancje.

Powód wniósł o oddalenie apelacji, dzieląc w całości stanowisko Sądu I instancji. W toku postępowania apelacyjnego, w związku z wykreśleniem pozwanej z KRS, powód wniósł o wezwanie do udziału w sprawie następcy prawnego strony pozwanej tj. (...) sp. z o.o. w K..

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje.

Apelacja pozwanej okazała się o tyle zasadna, że dokonana w jej wyniku kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku, skutkowałą jego uchyleniem.

Jak wynika z akt osobowych powoda, umowa o pracę została mu wypowiedziana przez pozwaną z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął z dniem 30.04.2016r. Powód będąc pracownikiem pozwanej (...) S.A. świadczył pracę w KWK (...).

Ustalono, że w dniu 29.04.2016r. (...) SA zawarła z (...) sp. z o.o. w K. (dalej (...)) umowę sprzedaży przedsiębiorstwa, w tym KWK (...). W umowie wskazano, że (...) na podstawie art. 23¹ kp z dniem następującym po dniu podpisania umowy sprzedaży staje się stroną w umowach o pracę każdego pracownika zatrudnionego w (...) na dzień podpisania umowy sprzedaży. Nadto, (...) przyjęła odpowiedzialność za wszystkie zobowiązania pracowników (...) za okres do dnia podpisania umowy sprzedaży związane z lub wynikające z rozwiązania stosunku pracy przez (...) do dnia podpisania umowy sprzedaży włącznie. Umowa sprzedaży, o której wyżej mowa została podpisana przez pozwaną i (...) w dniu 29.04.2016r.

Bezspornym jest, że ani powód ani pozwany w toku niniejszego postępowania nie wskazywali wyraźnie tej okoliczności. Natomiast strona pozwana w czerwcu 2016r. i później, w odpowiedzi na zarządzenia Sądu I instancji przedkładała pisma sporządzone przez (...) (k.98,99, 183) a dotyczące KWK (...) (dawniej KWK (...)).

Dalej Sąd Okręgowy ustalił, że z dniem 29.06.2017r. pozwana (...) SA została wykreślona z KRS, przez co utraciła zdolność sądową. Pozwana uległa podziałowi w trybie art. 529§1 pkt.3 ksh poprzez rozdzielenie składników majątku poprzez spółkę przejmującą - Spółkę (...) S.A. w B. i dwie nowo zawiązane spółki tj. (...) sp. z o.o. w (...) sp. z o.o. w K..

Spółka (...) S.A. w B. przejęła zorganizowaną część przedsiębiorstwa (...) S.A. w K. tj. organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie spółki dzielonej zespół składników materialnych i niematerialnych obejmujący wszystkie aktywa, zobowiązania, prawa i obowiązki z umów (w tym umów o pracę), które nie zostały w załącznikach do planu podziału przypisane do spółek nowo zawiązanych. Spółka (...) SA w B. jest następcą prawnym pozwanej (...) SA w K..

Z dniem 29.12.2017r. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) sp. z o.o. przekształciła się w spółkę akcyjną.

Odnosząc powyższe do rozpoznawanej sprawy, Sąd Okręgowy podkreśla, że niniejsze postępowanie toczyło się przeciwko podmiotowi mającemu zdolność sądową w rozumieniu art. 64 § 1 k.p.c. Tym podmiotem była posiadająca przymiot pracodawcy - zgodnie z art. 3 k.p. - (...) SA w K., a nie sam jej oddział KWK (...). Okoliczność ta ma istotne znaczenie, bowiem na skutek sprzedaży - w toku postępowania przed Sądem I instancji - KWK (...) na rzecz (...) pozwana (...) SA, a dalej jej następcą prawnym czyli Spółka (...) SA w B. nie została pozbawiona biernej legitymacji procesowej.

Sprzedaż z dniem 30.04.2016r. zakładu pracy w postaci KWK (...) nie doprowadziła automatycznie do zmiany strony pozwanej, bowiem zgodnie z art. 192 pkt 3 k.p.c. zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy; nabywca może jednak wejść na miejsce zbywcy, za zezwoleniem strony przeciwnej. Wszelkie przekształcenia w zakresie podmiotowym w toku postępowania dopuszczalne są jedynie w ramach zakreślonych przez przepisy procedury cywilnej, tj. art. 194 - 196 k.p.c.

W rozpoznawanej sprawie, spółka (...) z dniem 30.04.2016r. przejęła powoda jako pracownika zgodnie z art. 23¹ § 1 i 2 k.p, który to przepis stanowi, że w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, a za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed przejściem części zakładu pracy na innego pracodawcę, dotychczasowy i nowy pracodawca odpowiadają solidarnie. W tych okolicznościach, w ocenie Sądu Okręgowego, spółka (...) na podstawie art. 194 § 3 kpc winna być wezwana do udziału w sprawie, bowiem jak stanowi przepis - jeżeli okaże się, że powództwo o to samo roszczenie może być wytoczone przeciwko innym jeszcze osobom, które nie występują w sprawie w charakterze pozwanych, sąd na wniosek powoda może wezwać te osoby do wzięcia udziału w sprawie. Spółka (...) nie została wezwana do udziału w sprawie i faktem jest, że żadna ze stron formalnie nie powiadomiła Sąd orzekającego o zbyciu KWK (...). Nie można jednak zapominać, że powód jest reprezentowany przez nieprofesjonalnego pełnomocnika, który może nie mieć świadomości skutkach prawnych przejścia pracownika w trybie art. 23¹ § 1 kp w trakcie postępowania sądowego. Przytoczyć należy przepis art. 477 kpc, po myśli którego w postępowaniu wszczętym z powództwa pracownika wezwania do udziału w sprawie, o którym mowa w art. 194 § 1 i § 3, sąd może dokonać również z urzędu. Przyjętym w orzecznictwie jest, że pomimo posłużenia się przez ustawodawcę zwrotem "sąd może", z art. 477 wynika obowiązek wezwania z urzędu do

udziału w sprawie strony pozwanej, jeżeli sądowi wiadomo, że jest ona legitymowana w sprawie, a pracownik się temu nie sprzeciwia (wyrok SN z 10 listopada 1999 r., I PKN 351/99, OSNAPiUS 2001/6/199). W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji z racji rozpoznawania wielu spraw pracowniczych z udziałem (...) SA w tym okresie, jak również z pism procesowych składanych przez pozwaną w toku postępowania, z których wynika, że zakład pracy powoda należy do spółki (...), winien posiadać informację o sprzedaży KWK (...) przez pozwaną na rzecz spółki (...) i z urzędu w trybie art. 194 § 3 kpc wezwać spółkę (...) do udziału w sprawie. Sąd Okręgowy ma na uwadze, że powód podtrzymuje żądanie przywrócenia do pracy i wnosi o wezwanie (...) do udziału w sprawie. Wniosek z uwagi na treść art. 391 kpc nie może być uwzględniony w toku postępowaniu przed sądem drugiej instancji.

Przyjętym w orzecznictwie jest pogląd, że uchybienie przez sąd pierwszej instancji art. 477 k.p.c. jest równoznaczne z bezprawnym nierozpoznaniem istoty sprawy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 listopada 1999 r., I PKN 351/99, OSNAPiUS 2001 nr 6, poz. 199). Nierozpoznanie istoty sprawy uzasadnia uchylenie przez sąd drugiej instancji zaskarżonego apelacją wyroku i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania. Taka sytuacja w ocenie Sądu Okręgowego wystąpiła w rozpoznawanej sprawie, co skutkuje uchyleniem skarżonego wyroku. W tych okolicznościach zbędna i przedwczesna byłaby ocena merytoryczna rozstrzygnięcia Sąd Rejonowego. W toku ponownego rozpoznania sprawy, Sąd I instancji wezwie do udziału w sprawie (...) SA w K. i przeprowadzi stosowne postępowanie z udziałem tego pozwanego.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 4 kpc orzekł jak w sentencji

(-) SSO P. B.-P. (-) SSO G. Ł. (-) SSO J. Ł.-K.

Sędzia Przewodniczący Sędzia